

9. MODLITWA PODCZAS OSTATNIEJ WIECZERZY

Najdłuższa modlitwa Jezusa, zapisana przez Ewangelistów, została przez Niego wypowiedziana w Wieczerniku w czasie Ostatniej Wieczerzy. Dziś rozważymy jej treść.

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych danej niedzieli.

2. *Wprowadzenie.* Patrzymy na modlitwę Jezusa. Rozważamy słowa, które wypowiadał, gesty, które wykonywał i okoliczności, w których tę modlitwę przeżywał. W poprzednim spotkaniu rozważaliśmy Jego całonocną rozmowę z Ojcem niebieskim przed wyborem Apostołów, Jego prośbę o wiarę dla Piotra, a także Jego modlitwę za dzieci i za chorych. Niech te Jezusowe modlitwy będą zawsze dla nas inspiracją i umocnieniem. Naśladujmy najdoskonalszy wzór modlitwy, jaki został nam dany przez Zbawiciela.

3. *Modlitwa arcykapłańska.* Dziś rozważmy modlitwę, którą nasz Pan odmawiał w Wieczerniku w czasie Ostatniej Wieczerzy. To modlitwa wyjątkowa pod każdym względem. Jezus wypowiada ją na końcu swej publicznej działalności, przed pójściem na mękę, w czasie, kiedy ustanawia sakramenty Eucharystii i kapłaństwa. Jezus modli się głośno. Apostołowie słyszą Jego słowa i je zapamiętują, a św. Jan je zapisał. Możemy więc rozważyć każde zdanie, które Jezus wtedy wypowiedział.

Jak zaczyna On tę arcykapłańską modlitwę? Św. Jan pisze: „Jezus podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: „Ojcze...” (J 17,1). Jakże serdecznie musiało brzmieć te słowa w Jego ustach. Patrzył w niebo i zwracał się do Tego, który Go posłał, z którym żył na co dzień, który był dla Niego kimś pierwszym i najważniejszym, którego kochał miłością bez granic, z którym był doskonale zjednoczony. Kiedy nas uczył modlitwy, nakazał nam zaczynać również od tego świętego, niezwykłego i ważnego słowa: „Ojcze”.

Co powiedział najpierw? Najpierw powiedział: „Ojcze! Nadeszła godzina”. Wcześniej mówił: „Jeszcze nie nadeszła moja godzina” (J 2,4). Potem wyjaśniał uczniom: „Na tę godzinę przyszedłem” (J 12,27). Teraz mówi do Ojca wobec uczniów: „Nadeszła godzina”. Wszystko ku niej zmierzało, wszystko się w niej dopełni, wszystko się dzięki niej zmieni. Czekał na tę godzinę ponad trzydzieści lat. Z jak wielkim przeżyciem musiał więc wypowiadać słowa: „Nadeszła moja godzina”.

Co się w tej godzinie dokona? Bóg zostanie uwielbiony, a człowiek zostanie zbawiony. Taką prawdę odczytujemy w następnych słowach Jezusa. Mówił On do Ojca: „Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś” (J 17,1-2). Teraz najpełniej objawi się chwała Boga. Wszyscy jeszcze pełniej poznają Jego wielkość i miłość, Jego miłosierdzie i przebaczenie, Jego mądrość i moc. W tych niezwykłych wydarzeniach, które dokonają się na Golgocie, Ojciec uwielbi Syna, a Syn uwielbi Ojca. Poprzez to dzieło Jezus obdarzy życiem wiecznym wszystkich, których dał Mu Ojciec.

Jezus wyjaśnia również, w czym kryje się tajemnica tego życia. Mówi: „A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa” (J 17,3). Chodzi tu o prawdziwe poznanie, które jest czymś więcej niż wiedzą i osiąga swoją pełnię dopiero w miłości.

Dalsza część modlitwy Jezusa z Wieczernika jest rozwinięciem i wyjaśnieniem tego, co wypowiedział na początku. Jezus mówi o swojej relacji z Ojcem i z uczniami. On uwielbił Ojca, objawił Jego imię uczniom i przekazał im Jego słowa. On wybrał ich z tego świata i poświęcił za nich swoje życie. W nich został otoczony chwałą.

Za tych uczniów więc się modli. Prosi, aby Ojciec uświęcił ich w prawdzie i chronił ich od złego. Oni bowiem żyją w świecie, który ich nienawidzi. Wielkim wołaniem prosił Ojca o jedność dla uczniów. „Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał” (J 17,21).

W końcowej części modlitwy Jezus wyraża pragnienie, aby ci, którzy w Niego wierzą byli z Nim na zawsze. Prosi więc Ojca: „Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata” (J 17,24). On stale doświadcza miłości Ojca i ciągle o niej mówi. Kończy swoją modlitwę pragnieniem, aby ta miłość

trwała w uczniach: „Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich” (J 17,26).

Niezwykła jest modlitwa Jezusa za Apostołów i za wszystkich, którzy w Niego uwierzą. Miała miejsce w Wieczerniku i trwa w Kościele. Została wypowiedziana podczas tego samego wydarzenia, w których Jezus wypowiadał słowa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje za was wydane”; „Bierzcie i pijcie, to jest Krew moja za was wylana”. Te słowa konsekracji słyszymy w czasie każdej Mszy Świętej. Kościół wspomina dzieło zbawienia, dokonane przez Chrystusa, uwielbia Ojca i wstawia się za wszystkimi wierzącymi w Chrystusa. Choć modlitwa eucharystyczna, odmawiana w czasie Mszy Świętej, nie jest zwykłym powtórzeniem modlitwy arcykapłańskiej Chrystusa z Wieczernika, to jednak zawiera te same prawdy. Nie mamy wątpliwości, że Jezus modli się z nami i modli się za nas. Głębię naszego zjednoczenia z Chrystusem Arcykapłanem wyraża doksologia: „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie”. Modlimy się przez Chrystusa, modlimy się z Chrystusem, a nawet więcej, gdyż modlimy się „w Chrystusie”. Jesteśmy bowiem członkami Jego Ciała. On modli się jako nasza Głowa, a my jesteśmy najściślej z Nim zjednoczeni.

Przeżywajmy modlitwę eucharystyczną z wielkim skupieniem. Niech pomocą dla nas będzie pamięć o modlitwie arcykapłańskiej Chrystusa, wypowiedzianej w czasie Ostatniej Wieczerzy.

4. *Zaproszenie do adoracji.* Dziś, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu, zostaną odczytane fragmenty modlitwy Chrystusa, którą rozważaliśmy. Po każdym odczytanym fragmencie będzie chwila ciszy. Starajmy się łączyć z Chrystusem, który modli się do Ojca za nas i z nami.

Modlitwa powszechna

Zjednoczeni z Chrystusem, Najwyższym Kapłanem, przedstawmy Ojcu niebieskiemu nasze pokorne prośby.

1. O światło Ducha Świętego dla pasterzy Kościoła. *Ciebie prosimy.*
2. O mądrość dla pełniących kierownicze stanowiska.
3. O jedność dla podzielonych i zgodę dla skłóconych.
4. O zdrowie dla chorych i pociechę dla nieszczęśliwych.
5. O wieczne szczęście dla zmarłych (szczególnie N.).
6. O dar gorliwej modlitwy dla nas tu zgromadzonych.

Miłosierny Boże, pochyl się nad nami, grzesznymi, i udziel nam łask, o której z wiarą prosimy. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Uwielbiamy Cię, Panie Jezu, w Twojej arcykapłańskiej modlitwie. Prosiłeś w niej Ojca niebieskiego za swoich uczniów. Twoja modlitwa trwa w Eucharystii. Dziś wstawiasz się za nami, a my zostajemy hojnie obdarowani przez najlepszego Ojca, który jest w niebie. Przyjmij, Panie, naszą pieśń wdzięczności i uwielbienia.

Śpiew, np.: „Panie, dobry jak chleb” (refren).

L1: Panie Jezu, adorując Ciebie i jednocząc się z Tobą, chcemy wsłuchać się w słowa Twojej arcykapłańskiej modlitwy i rozważyć je w ciszy.

„Ojcze, nadeszła godzina! Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa” (J 17,1-3).

Chwila ciszy.

„Ojcze! Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie” (J 17,6-7).

Chwila ciszy.

„Ojcze! Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi” (J 17,9). „Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie” (J 17,15-17).

Chwila ciszy.

L2: „Ojcze! Za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie. Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie” (J 17,19-20).

Chwila ciszy.

„Ojcze! Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał” (J 17,21).

Chwila ciszy.

„Ojcze! Chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata” (J 17,24).

Chwila ciszy.

Kapłan: Panie Jezu, Twoje słowa są światłem i mocą. W nich jest miłość. W nich jest mądrość. W nich jest życie. W nich pokładamy naszą nadzieję. Pobłogosław nas, abyśmy przyjęli je całym sercem. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.